

meie kõikide kohta (1 Theff. 5, 11): „Maenitsege ennast isse kehtis ja õppetage teine teist!“ — ja veel (Ebr. 3, 13): „Maenitsege teine teist iggapääw, ni kaua kui tänapääw nimmetatakse!“ — Dufamat egga kallimat asja ei wõi olla, kui sedda, et inimese hinge pöördakse surmast ellusse, waenust rahhuse, iggawesest kahjust õnnistusesse! Ma'p teaks parremat tööd egga suremat kitust! — Aga mis on willetsam, kui holetus hingede pärrast! Eks se olle kui suremata us ja kui kustumata tulli süddames, kui südda rindus meie wastu tunnistab: „Sa olleksid wöinud liggimesse hinge aidata, hea õppetuse ja palwega Jeesuse Kristusse jure sata, kes on pattuste Dufnisteggija, — agga sa polle temma hingest hõllind; sü jääb sinu peale!“ Pühha Jummal ütteleb selgeste: (Esek. 3, 18) Kui sa wäla inimest ei maenitse, et ta pöraks ärra omma wäla te pealt, et sa saaksid tedda ellus piddada; siis peab sesamma wäl küll surema omma üllekohtu pärrast, agga sinu käest tahhan ma temma werd küssida! —

Wimaks õppime Nona sare lessest veel ennam: Temma holetus jäi küll mehhe surma süüks, agga temma truus misga ta pärrast walwas ja walgust andis on eht mitme saa inimeste ellu surmast peastuid! — Olled sa tännini tuimussega palju kahju teinud, wata weel on saad ja tuhhan-

ded ümberringi, sedda wöid ellu pole juhhatada, hukatussest wälja aidata ja peästa. Maenitse ja õppeta neid julgussega, agga ka armastussega! te nende filmad lahti, et näewad hädda liggi ollewad! rägi neile Jeesusest Kristusest, kes pattusid armastab! ärra häbbene mitte omma Jofaudat üllestunmistades! Mõttele Nona sare lesse naese ja temma lambi peale! Minne ja te nõndasammuti head! —

2. Unnenäggu pühapäwa hommikul.

Saigus on inimessel raskeks koormaks; ihhu peab selle al äggama, et küll hing rõmustust leiab Jummalale armist. Aga kui siis ihhu hakkab tõwwe järrel toibuma, kui tunneme et waew wähheneb, kui liikmed uut rammu saivad, et wöime neid sirrutada, — oh luggija! eks olle nõnda, et hing meie sees siis tännu õiskab Jummalale, ja mitte üksi hing, waid ihhu ka? — Se mullast tehtud hõne, eks segi olle siis uut himmu täis, et ennast tahhaks Jummalale ohwriks anda? et werri soonte sees ja süddame tuksuminne rindus tahhaks meid kiskuda üllesse taewa pole? — Oh tõeste, se polleks ristimenne, kes haigusse järrel sedda ennese sees ei olleks tunda sanud; selle filmad on weel künni Jum-